

ΕΛΛΑΣ

ΕΤΟΣ 80^{ον} ΑΡ. 715
ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΠΕΜΠΤΗ ΚΑΙ ΚΥΡΙΑΚΗ

ΑΘΗΝΑΙ. - ΠΕΜΠΤΗ 31 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1915
ΔΙΕΥΣΥΝΤΗΣ ΣΠΥΡ. Α. ΠΟΤΑΜΙΑΝΟΣ

ΤΟ ΦΥΛΛΟΝ 10 ΔΗΝΤΑ
ΓΡΑΦΕΙΑ ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ ΑΡ. 51

Πρωτοχρονιάτικη εὐχὴ καὶ ωροσδοκία

Τί εὐχεται ὁλος ὁ κόσμος διὰ τὸ Νέον ἔτος

16 ΣΕΛΙΔΕΣ Η "ΕΛΛΑΣ," ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΡΟΣΕΧΟΥΣ ΦΥΛΛΟΥ 16 ΣΕΛΙΔΕΣ

ΟΡΟ ΕΓΓΡΑΦΩΝ. — ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑΙ
Έτος. 10 ετάμ. 89. 5. — Έξω. 15 ετάμ. 89. 8. — Ρωσ. 15 ετάμ. 89. 8. — Αμερ. 15 ετάμ. 89. 8. —
Αι έγγραφα δέχονται και λήγουν οιαδήποτε εποχήν του έτους. Οδμήρια αίνους έγγραφως λαμβάνεται υπ' όριον αν δεν συνοδεύεται υπό το αντίστοιχον

Η "ΕΛΛΑΣ", 16ΣΕΛΙΔΟΣ

Από του προσεχούς φύλλου ή «Ελλάς» επανέρχεται εις τὸ σύνθημα της τῶν 16 σελίδων. Οἱ λόγοι οἵτινες μᾶς ἠνάγκασαν νὰ ἐλαττώσωμεν προσωρινῶς τὰς σελίδας δὲν ἐξέλιπον βέβαια ἀκόμη, διότι, ὡς ἕκαστος ἀντιλαμβάνεται, ἐφόσον ἐξακολουθεῖ ὁ πόλεμος θὰ ἐξακολουθοῦν καὶ αἱ δυσχερεῖαι καὶ αἱ ὑπερτιμήσεις τῶν εἰδῶν, μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ ὁ χάρτης. Παρὰ τὰς ὑπερτιμήσεις ταύτας, διὰ συνδυασμῶν τινῶν τοὺς ὁποίους ἐπετύχαμεν καὶ μὲ τὴν σχετικὴν ἐκ μέρους μας θυσίαν, ἐπροτιμήσαμεν νὰ ὑποβληθῶμεν εἰς τὴν θυσίαν ταύτην, διὰ νὰ μὴ παρουσιάζεται μεταβεβλημένη ἡ συνήθης μορφή τοῦ φύλλου καὶ διὰ νὰ ἐπαρκῇ ὁ χώρος εἰς τὰς ἀνάγκας του.

Ἄς δεχθοῦν λοιπὸν οἱ ἀναγνώσται μας ὡς δῶρον ἐκ μέρους τῆς «Ελλάδος», ἐπ' εὐκαιρίᾳ τοῦ νέου ἔτους, τὴν αὐξήσιν τῶν σελίδων της καὶ ἂς εὐχηθῶν νὰ κατορθώσωμεν, ἐφόσον ἐξακολουθοῦν αἱ δυσκολίαι τοῦ πολέμου νὰ διατηρήσωμεν τὸ 16σέλιδον σχῆμα μας, εἰς τὸ ὁποῖον ἐπὶ τόσα ἔτη ἔχουν συνειθίσει.

ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑ

“ΥΒΡΙΣΤΑΙ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ,”

Με τὸν τίτλον αὐτόν, συχνά, πολὺ συχνά, μὰ δὲν δὲν ἐπρεπε συχνά, διαβάζομεν εἰς τὰς ἐφημερίδας : «Συνελήφθη ὑπὸ τῶν ἀστυνομικῶν ὁργάνων καὶ παρεπέμφθη εἰς τὴν Εἰσαγγελίαν ὁ Τάδε, ὡς ἐκφραστὴς ἀνευλαβῆς περὶ τοῦ προσώπου τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως.»

Κατὰ κανόνα, ἀνευ σχεδὸν ἐξαιρέσεως, τὰ ὀνόματα αὐτὰ εἰνε ἀγνωστα. Δὲν γνωρίζομεν ποτέ, οὔτε προσωπικῶς, οὔτε ἐξ ἀκοῆς, τοὺς ἀνθρώπους, οἱ ὅποιοι τοιοῦτον νὰ ὑβρίζουν δημοσίᾳ τὸν Βασιλέα. Εἰσπόμενος εἶνε ἀνθρώποι τῶν κατωτάτων στρωμάτων, γνωστοὶ μόνον εἰς τοὺς ὁμίους των καὶ, τὸ πολὺ-πολὺ, εἰς τοὺς κομμάτιας των. Ἀνθρώποι ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον τοῦ δόξου καὶ τῆς ταξέως, ἀγνοοῦν κατὰ πάσαν πιθανότητα, μέθυσαι ἢ—τοῖς ἀλλοῖς—μεθυμένοι τὴν στιγμήν ποὺ «ἐξεφράζοντο ἀνευλαβῶς».

Ω, ναί, μεθυμένοι. Διότι μόνον ἕνας μεθυμένος ἢ ἕνας τρελλός, θὰ ἠμποροῦσε νὰ ἐκφραστῇ περὶ τοῦ Βασιλέως, κατὰ τρόπον προκαλοῦντα τὴν ἐπέμβασιν τοῦ ἀστυνομικοῦ. Κ' ἐνθυμούμαι τώρα ἐν ἐπιστάθῳ, τὸ ὁποῖον ποτὶ πολλὸν ἔειπεν μοῦ διηγῆθαι φίλος μου, σπουδάζας εἰς τὴν Γερμανίαν.

Ἐγὰ βράδυ, ἐπιστρέφον εἰς τὸ σπίτι του, εἶδεν εἰς τὸν δρόμον μίαν παρόδοσον συνάθροισιν. Πλησιάζας, ἤκουσεν ἕνα ἀστυφύλακα ὁ ὁποῖος, δειγνὼν, ἐπιδεικνύων μᾶλλον ἕνα ἀνθρώπον, ποὺ μόλις ἐστέκετο εἰς τὰ πόδια του καὶ παρελθὼν ἀπὸ τοῦ μεθυστοῦ, ἔλεγεν εἰς τοὺς περὶ αὐτὸν περιέργους :

— Τὸν βλέπετε, κύριοι, καλὰ ; Εἶνε μεθυμένος ! Μόνον ἕνας μεθυμένος Γερμανὸς εἰμπορεῖ νὰ ὑβρίξῃ τὸν Κάιζερ ! Τὸν ἀκούετε; τὸν βλέπετε ; Σημειώσατέ το καλὰ : εἶνε μεθυμένος !...

Πραγματικῶς, ὁ δυστυχὴς ἄνθρωπος, εἰς τὴν μέθην του, ἐξήκολούθει νὰ ὑβρίξῃ μὲ τὰ αἰσχροτάτα λόγια τὸ θεῖον καὶ τὸ ἀνθρώπινον γένος, ἀπὸ τοῦ Σαβαὶθ ὡς τοῦ Κάιζερ μέχρι τοῦ ἀστυφύλακος, ἐνῷ αὐτός, ὁ φρονημάτος, χωρὶς νὰ τὸν δέξῃ, χωρὶς νὰ τὸν ἀπάγῃ, χωρὶς νὰ τὸν παραπέμψῃ εἰς τὴν Εἰσαγγελίαν, ἤρκειτο ἀπλῶς καὶ μόνον νὰ κινήσῃ τοὺς ἄλλους νὰ βλέπουν καλὰ, οἱ ἦτο μεθυμένος. Ὁ ἀστυφύλαξ τοῦ Βερολίνου ἐκρίνε, βλέπων, οἱ δὲν ἐχρῆζαντο περισσοτέρου ἀπὸ αὐτό.

ΓΡΗΓ. ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΗΜΕΡΟΛΟΓΟΝ

26—29 Δεκεμβρίου 1916

— Έσωτερικά
— Ἡ Βουλὴ δριστικῶς ἀρρῆξει τὰς ἐργασίας τῆς 11 Ἰανουαρίου 1916.
— Εἰς τὴν Σύρον κοί εἰς τὴν Φυλὴν ἐσημειώθησαν κρούσματα ἀνεξακριβήτου ἐπιδημικῆς νόσου.
— Ὁ Βασιλεὺς Πέτρος τῆς Σερβίας ἐκ Θεσσαλονίκης πιθανότατα θὰ μεταβῇ εἰς Αἰθιοπία διὰ λουτρά.

Τὰ Βαλκανικά
— Καὶ πάλιν ἐκρήφθησαν βόμβαι ἐκ Γερμανικῶν ἀεροπλάνων περὶ τὴν Θεσσαλονίκην.
— Γαλλικὰ ἀεροπλάνα ἐβρομβάρδισαν ἐγκαταστάσεις τῶν ἐχθρῶν τῶν εἰς Γενεύην καὶ Στρασβούργον.

— Ἐγκαταστάσεις τῆς ἐκστρατείας τῶν Στενῶν, οἱ Σήμαχοι ἀπεσφύθησαν ἐντελῶς ἀπὸ τὴν χειρόνησον τῆς Καλλιπόλεως.
— Τὰ ἐν Μάλτᾳ ἢ ἀλλοῦν κρατούμενα ὑπὸ τῶν Συμμάχων Ἑλληνικὰ ἀεροπλάνα ἀφείθησαν ἐλευθέρως.
— Εἰς τὴν Θεσσαλονίκην οἱ Ἀγγλοὶ ἐξακολουθοῦν τὰς συλλήψεις διαφόρων ἀτόμων πάσης ἐθνικότητος.
— Διαφενδεύεται τὸ γράφειν οἱ Στρατηγὸς Σαρράντ εἶπεν οἱ μὲ κάθε τρόπον θὰ κέρη τὴν Ἑλλάδα νὰ ἐξέλθῃ τῆς οὐδετερότητος.
— Εἰς τὸ Μαυροβούνιον ἐξεργάζη Ὑπουργικὴ κρίσις.
— Κολέρα μαστίζει τὸν Μαυροβουνιωτικὸν στρατόν.
— Τὴν 27 Δεκεμβρίου ἤρξατο τὰς ἐργασίας τοῦ συγκροτηθῆναι εἰς Παρισίους συνέδριον τῶν ἀντιπροσώπων τῶν Ἑλλήνων τῶν ἐγκατεστημένων εἰς τὰς διαφόρους Ἀνταντικὰς καὶ οὐδετεράς χώρας.
— Κατ' αὐτὸ ὁμιλοῦσαν πολλοὶ καὶ συνετάχθη νῆφισμα ὑπὲρ τῆς Ἀντάντ.

Ὁ πόλεμος εἰς τὰ ἄλλα μέτωπα
— Εἰς τὸ Ἀνατολικὸν μέτωπον ἡ Ρωσικὴ ἐπίθεσις δλοὺν ἐντείνεται ἰδίως εἰς τὸ Νότιον τμήμα.
— Εἰς τὸ Γαλλικὸν μέτωπον ἐσημειώθησαν τοπικαὶ νίκαι τῶν Γερμανῶν.
— Οἱ Ὑπουργοὶ τῆς Παιδείας, τῶν Ἑσωτερικῶν καὶ τῶν Οἰκονομικῶν τῆς Ἀγγλίας παρητήθησαν.

16 Συνεχία ἐκ τοῦ προηγουμένου

Ὁ Ἀχιλλεὺς τὴν παρεκάλεσε νὰ γονατίσῃ ἔκεινι ἐπὶ τὸν πόδα τοῦ καὶ ἐπὶ τοῖς ἑσπέραις.
— Ἀλλὰ ἂν ἐκλινῇ τὰ γόνατά της τὴν στιγμήν ἐκείνην ἢ ψυχὴ της ἔμεινεν ὀρθία καὶ οὐ μόνον ὀρθία ἀλλὰ ὀργισμένη.
Τῆς ἐφάνη οἱ καὶ ἔλασεν ἀπὸ τὴν ὑπερηφάνειάν της, ἐνόμιζεν οἱ καὶ ἐφύγεν ἀπὸ τὸν ἀνθρωπίνον τῆς καὶ ἐκλήτετο εἰς τὸν βόρρορον.
— Τὴν ἀνυπόφορον αὐτὴ ! ἔλεγε πρὸς τὸν αὐτὸν της. «Ὑπάρχον λοιπὸν ἄνθρωποι ποὺ ἀνέγονται διαρκῶς νὰ προσκυνοῦν ἕνα κύριον καὶ νὰ τὸν ὑπηρετοῦν ἀδιακόπως ; Καὶ λέγονται εὐγενεῖς καὶ εὐπατρίδαι οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ ;»

Ἀλλὰ μὲ τὰς σκέψεις αὐτὰς δὲν εἶχε προοίμιον ἀκόμη τὸν βασιλέα.
Καίτοι ἡ ἀπόστασις ἦτο ἀρκυτή, προσήλωσε τὸ βλέμμα της ἐπ' αὐτόν τοῦ καὶ ἤρξατο νὰ ἐξετάσῃ τὸν ἀνθρώπον ἐκείνον τὸν ὁποῖον οἱ ἄλλοι μετεξείρισον ὡς θεόν.
Μὰ τὰ ἀστρά, τὰ ὁποῖα ἐκινετοῦσαν πολὺν καὶ σκεδὰς τῆς καὶ τὰς ἀγρυπνίας της, δὲν εἶχε τίποτε τὸ θεῖον ὁ βασιλεὺς ἐκείνος.
Εἰς τὴν ἀντίληψίν της μάλιστα ἐφάνη ὅτι ἰστέρι ὀλίγον καὶ ἀπὸ τοῦ συνήθους ἀνθρώπου.
Δὲν εἶχε καὶ τὴν ἐπιβολὴν τῆς μορφῆς καὶ τοῦ παραστήματος, τὴν ὁποῖαν ἀπῆρει τὸ ἄξιμά του.
Ἦτο ἕνας μέτριος ἄνθρωπος μὲ μορφήν ποδιδούσαν ἀσθενὴ χαρακτῆρα. Δὲν εἶχε τίποτε τὸ ἐκτονικὸν εἰς τὴν μορφήν του, τίποτε ποὺ νὰ ὑποκρίνῃ μεταλλόν. Μᾶλλον εἶχε καὶ ποῖον ὑγρότητα. Ἦτο ἀκριβὲς ἐκεῖνον τὸν ἐστέρι :

Ἦ ἀδυναμία ἐκπροσωποῦσα τὴν δύναμιν.
Ἀλλὰ κατὰ τὸ δόγμα ποὺ ἐπιστενεχὴν ἡ Σεμίραμις ἡ ἀδυναμία δὲν εἶχε θεῖον εἰς τὴν ζωὴν.
Καὶ ἐνῷ οἱ προσκεκλημένοι ἀφῆσαν νὰ καταπίπτουν τὰ χεῖλιά των καὶ νὰ ἀνοήγουνται τὰ στόματά των ἀπὸ διαφόρους θαυμασμούς, ἡ Σεμίραμις ἐσπρῆγε τὰ ἰδικά της χεῖρη καὶ παρεδόθη εἰς συλλογισμούς.
— Ὅταν οἱ ἱερεῖς ἐτελείωσαν τὰς εὐχὰς των καὶ ἐδόθη τὸ σύνθημα ν' ἀρχίσουν ἔξω εἰς τὴν πόλιν αἱ θυσίαι, καὶ ἀπὸ οἱ μεγάλοι τιτλοῦχοι τοῦ κράτους ἐπέρασαν πρὸ τοῦ βασιλικοῦ θρόνου, κίπτοντες τὰς κεφαλὰς καὶ χαίροντες τοὺς νεονύμφους, ἐφθασαν, ἐπὶ τέλους, καὶ ἡ σειρά τοῦ Ἀχιλλεῖος.
Ἐκινῃν ὅπως οἱ ἄλλοι καὶ κατόπιν ἐγερεῖς, ἐστάθη ἐνώπιον τοῦ βασιλέως.
— Ὁ κύριός μου, εἶπε, μὲ εἶχε διατάξει νὰ τοῦ ὑπενομήσω...

Ναί, ἐνθυμούμαι, ἀπήντησεν ὁ βασιλεὺς. Καὶ προσήλωσε τὸ βλέμμα του ἐπὶ τῆς κόρης. Ἡ Σεμίραμις τὸν ἀντέβλεπε μὲ θάρρος, τὸ ὁποῖον προσήγγιζε τὴν αὐθάδειαν.
Διὰ μερικὸν βασιλεὺς δὲν εἶχε τόσην ἐπιτροπὴν ὁ σεβασμὸς ὅσην ἡ αὐθάδεια.
Εἶπε τὸ εἶδος ποῖ σπανίως συναντοῦν καὶ ὅλα τὰ σπάνια μᾶς προκαλοῦν αἰσθητῶν.
— Γνωρίζεις, κόρη μου, τὴν ἡρώτησεν ὁ βασιλεὺς διὰ νὰ τῆς ὁμιλήσῃ, τί ζητεῖς διὰ σὲ ὁ καλὸς μου Ἀχιλλεὺς ;
— Ἐλπίζω ὅχι τίποτε κακόν, ἀπήντησεν ἐκείνη.
— Ὅτε πιστεύεις ὅτι ὁ γάμος εἶνε κατὰ ἀγαθόν ;

— Εἶνε ἡ διέξοδος διὰ νὰ συζῶν ἴδω ἐρωτευμένοι.
— Καὶ ἂν ψυχρανθῇ ὁ ἔρως των ;
— Τότε ὁ γάμος μένει ὡς μία ἀγαρεῖα ἀηδὴς.
— Καὶ δὲν φοβεῖσαι, σὺ, αὐτὸ τὸ τέλος ;
— Διατὶ νὰ τὸ φοβοῦμαι ἐγώ, ἀφού καὶ ὁ βασιλεὺς δὲν τὸν φοβεῖται ;
— Ὁ βασιλεὺς εἶχε γυναικωνίτην πλούσιον εἰς τὸν ὁποῖον δύναται νὰ διασκεδάσῃ τὴν ἀγίαν τοῦ γάμου.
— Καὶ ἐγὼ ἔχω ἔξω τῆς οἰκίας μου δλοὺς τοὺς ἀνδρας προθύμους νὰ μὲ παρηγορήσουν.
— Ἀλλ' αὐτὸ ἐνομιάζεται ἀπιστία.
— Δὲν μ' ἐνδιαιφερέει πῶς ἐνομιάζεται.
— Καὶ εἶχε ὡς συνέπειαν τὴν τιμωρίαν.
— Οὐτε αὐτὸ μ' ἐνδιαιφερέει.
— Μοὺ ἐπιτρέπει ὁ κύριός μου ν' ἀπειθῶν καὶ ἐγὼ μίαν ἐρώτησιν, εἶπεν ἐπεμβαίνουσα ἡ Ὀριάννα, ἡ ὁποία εἶχε ἀκούσει τὸν διάλογον καὶ εἶχε ἀισθανθῇ ἕνα τρόμον ἀνεξήγητον πρὸ τῆς θαρραλέας ἐκείνης γυναικός.
— Ὁ βασιλεὺς κατένευσε.
— Τί σ' ἐνδιαιφερέει λοιπὸν ; ἠρώτησεν τὴν Σεμίραμιν ἡ Ὀριάννα.
— Ὁ ἔρως μόνον, ἀπήντησεν ἐκείνη.
— Τότε διατὶ ζητεῖς τὸν γάμον, ἀφού κανεῖς δὲν σ' ἐμποδίζει ν' ἀπολαύσῃς μόνον τὸν ἔρωτα ;
— Ἡ Σεμίραμις ἐγέλασε μὲ τόνον σχεδὸν χλευαστικόν.

— Ἀγνοεῖς, κύρια μου, ἐκεῖνο ποὺ ὁ βασιλεὺς γνωρίζει ὅτι δὲν ζητῶ ἐγὼ τὸν γάμον, ἀλλ' ὁ ἄρχων Ἀχιλλεὺς. Ἐάν μου τὸν ἀρνήθῃ, σὰς ὑπόσχονται νὰ μὴ ἀποθάνω ἐκ τῆς λύπης μου.
— Τότε, εἶπεν ἡ Ὀριάννα, φαίνεται νὰ μὴ ἀγαπᾷς πολὺ τὸν φίλον σου.
— Αὐτὸ τὸ γνωρίζει μόνον ὁ ἴδιος.
— Κύριέ μου, ἐσπευσε νὰ εἰπῇ ὁ Ἀχιλλεὺς, σ' ἐξορκίζω μὴ ἀναβῇ τὴν περισοτέραν.
— Μετὰ δύο ἡμέρας, εἶπεν ὁ βασιλεὺς, εἰς τὴν μάχην τὴν ἀποφασίζω.
Ἡ ἀναβολὴ ἐκείνη ἐδεδίκατο γάμῳ.
Καὶ ὁ μὲν Ἀχιλλεὺς ἀπεπληρώμενος πλεόν ἔκαμεν ἕνα βῆμα διὰ νὰ φύγῃ, ἀφού ἡ φωνὴ τοῦ βασιλέως δὲν τὸν ἐπέτρεπε νὰ μείνῃ περισσοτέρον.
Ἡ Σεμίραμις διῶς ἀγνοοῦσα τὰς ἐθιμοτυπίας αὐτὰς, ἐστάθη καὶ ἐπαύσατο.
— Κύριέ μου, ἂν καὶ ὁ ἴδιός σου γάμος εἶνε ἀποτέλεσμα τοῦ ἔρωτος, ἐννοεῖς βέβαια πόσον εἶνε δυσάρεστον διὰ τοὺς δραστηριοὺς νὰ περιμένω. Ἐν ὀνόματι λοιπὸν τοῦ ἰδικοῦ σου ἔρωτος σὲ παρακαλῶ μὴ κακοποιήσῃς τὸν ἰδικόν μου.
Καὶ ἐκύντασε τὸν βασιλέα εἰς τὰ πόδια.

Τί ἔπαθε τὴν στιγμήν ἐκείνην ὁ νεόνυμφος βασιλεὺς, ὁ ἐρωτευμένος βασιλεὺς ;
Τόσον ὑπόστασιν παρῆχε τὸ βλέμμα της καὶ τοιοῦτον παρῆχε τὴν ὑπόθεσιν της, ὥστε ὁ βασιλεὺς Νίνος ἐνόησεν ὅτι ἀνέστη ὅλη του ἡ παρῆχη ὅλη ἀπὸ ἀσπληγὴν θύελλαν, καὶ ὅπως εἰς τὸ βάθος τοῦ φοβερῶν ἐκείνου βλέμματος διεκίνη μίαν ἀδοκίμαστον ἔως τώρα γαλήνην καὶ ἀντίκρουσε κατὰ τὴν γαῖαν ἀνατολὴν.
Ἡ βασιλικὴ μεγαλειότης τὸν ἐξήγησεν.
Ἐντὶ ἡ ἀνδροπνίη τὸν φιλοτιμία συνετρίβη. Ἀντὶ εἶχε ἀνέναντί του μίαν ἡρώτησιν αὐθαδείας καὶ κατανόησιν, αὐτὸς ἐνόησεν ὅτι τὸν ἠνέχθη ἕνας ἀγνωστός σκαραντὸς, ὁ ὁποῖος τὸν ἐκάλεε εἰς νέον φῶς.
Τὰ χεῖρη του εἶχαν λευκανθῇ καὶ αἱ χεῖρες του ἐκινετοῦν μὲ ἐταλὴν.

— Ὡς ἐάν κατὶ ἀλφεινίδιον νὰ ἐξεργάζη εἰς τὸν νοῦν του εἶπε μὲ φωνὴν ἡττημένον :
— Καλὰ...ἔχετε τὴν ἀδείαν μου.

Τόσον ἦτο ἀπότομον τὸ ἐπιστάθιον, ὥστε ὁ Ἀχιλλεὺς δὲν εὐρήκε καιρὸν διὰ νὰ ἐκφράσῃ τὴν εὐγνωμοσύνην του, ἐνῷ ἡ Σεμίραμις δὲν τὸ εὐρήκε ἀπαράτητον νὰ εὐχαριστήσῃ.
Ἐνῷ ὅμως ἀπεμακρύνοντο καὶ ἐπαγγέλιζεν ἡ παρέλασις τῶν ἄλλων προσκεκλημένων, ὁ βασιλεὺς ἤκουσε πλησίον του ἕνα παρόδοσον στεναγμόν.
— Ἐστράφη καὶ εἶδε τὴν Ὀριάνναν ἐχρῶν, κλινούσαν τὴν κεφαλὴν ἐπὶ τοῦ στήθους καὶ κλείουσαν τὰ βλέφαρα.
Ἡ νύμφη, ἡ μὴ προφθάσασα ἀκόμη νὰ γίνῃ σύζυγος, μὲ τὴν ἀντίληψιν τῆς ἀγαπῶσης γυναικός, ἐνόησεν ἁμέσως ὅτι ἀπὸ τῆς στιγμῆς ἐκείνης εἶχε ἀνοιχθῇ μία ἀβυσσὸς ἐνώπιον τοῦ ἐρωτός της.

ΜΕΡΟΣ Β'. ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΘ'

ΟΠΟΥ ΚΛΕΙΠΤΕΙ ΚΑΝΕΙΣ ΚΑΙ ΤΑ ΙΑΙΧΑ ΤΟΥ ΧΡΗΜΑΤΑ

Τὸ καλοκαίρι ποὺ τρέφει τὰ πάθη μὲ τὰς φλόγας τοῦ ἐπέραιον.
Ἐπέρασε καὶ τὸν ἡμερον φθινόπωρον ποὺ γυμνώνει τοὺς παγετοὺς ἀγρούς καὶ τοὺς στολισμένους κήπους καὶ ἀφαίρει τὸν ἥλιον σιγὰ σιγὰ καὶ μεγαλύνει εἰς τὰς σιωπηλὰς κοιλιάς τὰς οἰκίας τῶν βουνῶν καὶ μὲ τοὺς πρῶτους τοῦ ἀνέμου καὶ τὰ νέφη τὸν προαγγέλλει εἰς τὴν ψυχὴν τοῦ ἀνθρώπου τὰ σκότη τοῦ χειμῶνος.
Ἐπέρασε καὶ αὐτὸ καὶ ἐφθασεν ὁ χειμὼν. Ἀλλὰ εἰς τὰ μέρη ἐκείνα τὰ ἡλιοπαῖ, ὅπου ἐγέννη ἡ ἱστορία μας, πέραν ἀκόμη ἀπὸ τὴν φλογερὰν Μεσοποταμίαν, εἰς τὰς πλουσίαις πεδιάδας τὰς ὁποίας ποτίζουσι ὁ Τίγρης καὶ ὁ Ζάβρος, ὁ ὁρατὸς καὶ τὸν χειμῶνα ἀκόμη δὲν εἶνε ἀγριὸς καὶ τὸ πῦρ δὲν εἶνε ἀσβέστην. Ὁ ἥλιος τὰ ἀγαπᾷ πολὺ καὶ δὲν τὰ ἐγκαταλείπει οὐδὲ τὸν χειμῶνα, μόνον τὰ ρεῖματα τοῦ ἀέρος ποὺ κινῶν ἀπὸ τὰς γαράδας τοῦ ὑψηλοῦ Ζάβρου καὶ σὲ ἀσπὰ ποὺ ἐρχονται ἀπὸ τὸν Περσικὸν κόλπον ὁρᾶν τὰς χώρας τοῦ βασιλέως Νίνου.
Δι' αὐτὸ ὁ χειμὼν ἐκεῖ δὲν εἶνε ἐμὴ τὸ τέλος τοῦ φθινοπώρου καὶ ἡ ἀρχὴ τῆς ἀνοιξέως.

Ἐν τοῖς τοῖς, μίαν νύκτα τοῦ χειμῶνος ἐκείνου, ἐπὶ ὁ Νάβρος καὶ οἱ ἡγεῖντες γόνε, τοῦ ἐκινετοῦ εἰς τὴν γνωστὴν μὲς ἀσροικίαν, ἐξηκολούθη ἀλφεινίδιος ὁ οὐρανὸς καὶ τρισηρὰ θύελλα ἐσταλῆν κατὰ τῆς κοιλιάς.
Ἀπὸ τὸν κρότον τῆς χαλάρης ἀφῆλυσεν ὁ Νάβρος καὶ ἀκούσας ἔξω τοὺς παρλασμούς τῶν ὁσίων, ἐσπευσε πρὸς τὴν ἐξοδόν, ἀνηντήσας διὰ τὸ ἀποφύγετον τὸν κρότον του.
Ἐσπευσε τοὺς μοχλοὺς ἀλλὰ δὲν ἐπρόφθασε ν' ἀνοίξῃ τὴν θύραν καὶ τὰ ὕδατα ποὺ ἐπλημύρουν τὴν αὐλὴν ἐφύρσαν ἐντὸς τῆς οἰκίας. Μὲ δὴν τὴν δύναμιν ποὺ κατέβλεπε δὲν κατέφθασε νὰ τὴν ἐπυακλέσῃ πλεόν.
Τὸ ὅσον τὸν ἀπῆλθε καὶ τὰ δαμάτια κατεκλίθησαν. Τὰ ἐλαφρότερα τῶν ἐπὶ τῶν ἐκείνων ἦσαν, ἐνῷ ὁ Νάβρος μὲ τὰ μάτια διεσταλμένα ἀπὸ τὸν τρόμον τοῦ θανάτου προσεπάθει ν' ἀνταρτήσῃ εἰς ἕνα ὑψηλὸν λῦθον ἐδῶλον.
(Ἡ συνέχεια εἰς τὸ φύλλον τῆς Κυριακῆς)

ΤΟ ΠΑΝΟΡΑΜ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΜΕΤΑ ΤΗΝ

Στρατιωτικοί ακόλουθοι παρακολουθούτες μάχην τοῦ Ἀνατολ. μετώπου

Μονομαχία Γαλλικοῦ καὶ Γερμανικοῦ ἀεροπλάνου.

ΜΙΑ ΣΥΓΚΙΝΗΤΙΚΗ ΣΤΙΓΜΗ.—Μόλις ἔχει τελειώσει ἡ μάχη εἰς τὸ Ἀντικὸν μέτωπον. Οἱ Γερμανοὶ ἔχουν ὑποχωρήσῃ καὶ ἔχουν εγκαταλείψῃ εἰς τὸ πεδὸν τῆς μάχης ἀποσκευὰς των. Οἱ Ἀγγλοὶ στρατιῶται φθάσαντες εἰς τὸ εγκαταλειφθὲν μέρος ἀνασκαλεύουν τὰ εὐρηκέναι λάφυρα, τὰ ὅποια εἶνε ποικιλότατα καὶ συγκινητικὰ. Μεταξὺ αὐτῶν ἕνας Ἀγγλὸς στρατιώτης ἀνασκαύει εγκαταλειφθέντα μανδύαν ἕνα πορτοφολάκι μὲ τρεῖς μικρὰς φωτογραφίας. Αἱ τρεῖς αὗται φωτογραφίαι εἰσὶν τὰ ἀγαπημένα πρόσωπα τοῦ ἀτυχοῦς Γερμανοῦ. Ὁ Ἀγγλὸς στρατιώτης δὲν γὰρ μὴ συγκινηθῇ....

Δέησις καθολικοῦ ιερέως εἰς τὸ στρατόπεδον ἐπὶ τῇ πρώτῃ τοῦ ἔτους.

Ἀμερικανικὸν ὑπερβαρύνον φέρον δῶρα διὰ τοὺς μαχομένους.

ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΙΣ

Τρία λεπτά ή λέξεις

Δήλωσις
«Ελλ' ἔπει χώρον, τινὲς ἐκ τῶν καταχωρί-
σεων τῶν προσοφερόμενων διὰ τὸ φύλλον
τοῦτο, ἔμειναν διὰ τὸ ἐπόμενον τὸ ὅποιον
θὰ εἶνε δεκαεξασέλιδον.»

«Γαλάτεια», ἔλαβον ἀμφοτέρως, ἀνταποδίδω
εὐχάς, ἀγαμέμνω ἐντελῆ σου, Γαλάτεις.

Στὴ γιορτὴ τοῦ ἀγαπημένου μου Βάσου Κου-
βέλη. Ἀπ' τὴ καρδιά σου εὐχομαι νὰ ζῇς εὐ-
τυχισμένα, πόδους, ἐλπίδες καὶ οὐνερα νὰ δῇς
ἐκπληρωμένα... Ἀλ...»

Προσέβατε! Δεσποινίδες καὶ νέοι τῆς ὕψι-
λου μὴ χάνετε καιρὸν. Σπένδετε ὅπως ἀνταλ-
λάξετε σ. ρ. ἢ καὶ ποιήματα μετὰ τὸν ἑρωτό-
κριτον ἑλληνοῦ ἢ γαλλιστοῦ, ἀγγλιστοῦ καὶ ιτα-
λιστοῦ. Ἑρωτοκρίτους ρ. γ. Ἀθήναι.

Εἰς τὸν ἀγαπητόν μου φίλον Βασίλειον Μου-
τσούλου. γὰ τὴ γιορτὴ σου εὐχομαι χρόνια
πολλὰ νὰ ζήσης καὶ τὴν Ε. Βάσο μου γοή-
γορα ν' ἀποκτήσης. Γ. Δ. Κόντης.

Κύριοι, κυρίαί, δεσποινίδες καὶ ἀρσκακιάδες
ἅπ! Μὴ χάνετε εὐκαιρίαν. Ἀνταλλάσσετε
σ. ρ. matl μετὰ τὸν ἐλκρινῆ ἀνταλλάκτην.
Ἀλβανικόν ρ. γ. Ἰωάννινα.

«Λεάνδρε» Κ. Οἶκον. πρόσθε μὴ ζητεῖς ἡ-
μετέρας ἐπιστολὰς. Θὰ σὰς μνησῶ. «Δάφνη»

Καλλιόπην—Θεσσαλονίκην. Ἀπῆλθης πρὸ
πολλοῦ. Φροντίσας παραλβῆν. Ἀλβανικόν

Κύριε Γορίλλα γνωρίζετε διὰ τὰ αἰμοχαρ-
στερα ζῷα εἶνε οἱ τίγρεις οἵτινες ἐπιτίθενται
καὶ πνίγνουν τὰ θύματα των διὰ τὸν ἀπὸρ-
γόν ἀλμύρον, δὲν εἶδτε ἱκανὸς νὰ παραβλη-
θῇ πρὸς τὸν «Βασίλειον Κωνσταντίνου». Λοι-
πὸν εἰς δέξαι τὴν ζῶν σου κἀθ' ὅσον σ' αὐτὰ
σοῦνα μὴ σὲ κάνομεν μαῖμον διότι αὐτὸ τὸ ὄ-
νομα νὰ ζῇς, πικρὸς καὶ ἀνασταναγμῶς πο-
τεῖ σου μὴ γνωρίζεις...
καὶ σὰς θέλω νὰ ἀπαντήσεις ἐνστίγον μὰς με
ὅλα τὰ μαυιματάκια τοῦ Πειραιῶς καὶ δὶον
τὸν ἐν τῇ «Ἀφρικῇ τοιούτων. Ἀγαμέμνω πόλε-
μον καὶ θὰ ὤντες τὰ μούσουλνά σας. «Τίγρεις
Πιζάρου».

Ἀλ! Δι' ἐνὸς μακροβουτοῦ εἶμαι εἰς τὴν
Μυτιλήνην πρὸς σωφρονισμὸν τοῦ κυρίου ἐχ-
θροῦ κατὰ τῆς Δουκίσσης Σπάρτης. Καθήμε-
θα οὐ πᾶρα μαζὺ μου καὶ... γράψατε παρακαλῶ
διατὶ ἔλαβον τὸν λόγον πρὸς ὑπερστίαν. «Υ-
ποβόλιον Ταμῆσως». Λαμία.

Εὐγενέστατε Μυτιληναῖ, σὰς παρακαλῶ νὰ
μείνετε αὐτοὶ νὰ μὴ σὰς σταλείν—εἰς Ἀσίαν
δι' ὑποβόλιον, οὐδεμίαν ἀνακάλυψιν ἐγένετο
«Δουκίσσης Σπάρτης» καὶ ὅτι εἶνε ἱδρὲς
δεσποινίς. Καθίστε καλὰ νὰ μὴ σὰς βάλομεν
σ' ἕνα παπούτσι. Ἐπὶ τοῦ παρόντος ταῦτα.
Ἀφ' ὅπου τὰς ὁρεῖς σου πρὸς ταύτην καὶ ἐλθε
πρὸς ἡμᾶς ἢ σου δεῖξωμεν τὴ φάτο σου.
«Τίγρεις Πιζάρου» Λαμία.

Ταρά! τατά. Μπάμ. μπόμ. Τρέξατε ἵνα μὴ
χάσετε τὴν μοναδικὴν εὐκαιρίαν. Ἀνταλλά-
σσετε κατὰ ποσὶν εἰς ὅλου τοῦ κόσμου. Προ-
τιμῶμεν καλλόνες. Μὴ νομίζετε διὰ κοροιδεύ-
ομεν. Ὅχι ρεκλάμα, ἀλλὰ τὴν στιγμὴν ὅπου
θὰ λάβομεν κάρτας σας ἀμέσως ἀπαντῶμεν.
Γράψατε εἰς ὅποιον θέλετε. Ὁ Κυνηγὸς καὶ
ὁ «Ἀρταγιά» ρ. γ. Ἡράκλειον.

Ἀγαπητὴ ἐξαδελφεύλα Βάσσο Παπαχριστο-
δοῦλου σου εὐχόμεθα ἀπαντες χρόνια πολλά.
Ἀδελφάς, Τέλης, Κωστής, Ἀντιγόνη. Γα-
σοῦνη.

Σεβαστὲ μου πάτερ ἐπὶ τῇ ὀνομαστικῇ σου
εορτῇ σου εὐχομαι ἐκ τῶν μυχῶν ἐπὶ Μαθου-
σάεια καὶ πᾶν ποτήριον. Α. Β. Π.

«Πικραμένη Καρδίαν».—Εἰσαι κακία. Πε-
ριμένω ἀναγνώσις ἐκτενεσάτην ἐπιστολήν. Ὁ
ποινὸν.

«Προσφυγούπολον».

Rose Printemhs.—Εὐχαριστῶ. Ἐλίσ. κατέλ-
θη Παράσκειν.—Βόλος. Φ. Σ.

«Ἄνδοδεσμή» μετὰ τοῦ νομιζομένου ὡς
«Βοσκου» εὐχαριστεῖ τὸν ἐχθρὸν Θεοφάνην

Ἡλιόπουλον καὶ ἀντεῦχεται.

Πάτραι

«Ἀνδοδεσμή».

Εἰς τὸν ἐν Βυτίῃ διαμένοντα Σωτήριον
Παπαχρηστίου εὐχομαι τὸ νέον ἔτος αἰ-
σιον καὶ εὐτυχῆς.

«Χωρογιάνη» (Μ. Φ.).—Παρακαλῶ ἐγκλεί-
σατε ἐν τῇ καρδίᾳ τοῦ ἑμοῦ αἰσθημᾶ σὰς
καὶ λημονησάτε μοι παντελῶς.—Δώδος...

Εἰς τοὺς ἀπανταχοῦ φίλους εὐχομαι καλὰς
εορτάς.

«Ἀσοφον Σοφόν».—Ἀγαθὸν ὄραται Ἐ-
δεσσαν ὅπου παραμένω περὶ τὰς δεκαπέντε
ἡμέρας. Ἐγγραφα.—Θεσσαλονίκην. Δώδος.

Παράρτημα! — Εὐδαισθητον Κερδία.ν.
Καλὲ ἀντὶς ὀνειρεσθε, ὁ Νάτ Πίνκerton ἀ-
νεκάλυφθη καὶ δὲν ἀνακάλυπται, μήπως δὲν
εἶδε σέ; Ἀ... «Υπασιπστρία οὐνεροπολοῦσα
νεῖς».

Ἀνταλλάσσω σ. ρ. ἄσπιν ἰδίως Δ)ας μελα-
χροινὰς Ἀμαρυσίου, Κηφισοῦς. — Ἀπαρ-
γορητὸν Θαλασσοπούλιν ἀντιορπιλλικὸν «Λόγ-
χη» Πειραιᾶ.

Ἐξομολογητήριον.—Σῶσον Κύριε τὸν λαόν
σου καὶ εὐλόγησον τὸν λήτταρον Λαπδὸνα ὁ-
πως φωτισθῇ καὶ ἀπόσχῃ τοῦ πολέμου μου,
διότι οὐ γὰρ οἶδας τί ποιῶσιν, ὁ Κύριος
μετὰ σοῦ.—Βόλος. «Λεῖκος» Ἄγγελος.

Στὸν Στέφανον Θεολόγουπολον Βόλον.—Γιὰ
τὴ γιορτὴ σου Στέφανε χρόνια πολλά νὰ ζή-
σῃς καὶ μετὰ τὸ ἀριστα τῆς Ἑρμοκίης σ' εὐ-
χομαι ν' ἀποφοιτήσῃς.

«Κόρη Παγασητικὴ»

Πρὸς τὸν ἀδελφικόν μου φίλον Βασίλειον
Γκαρβίου.—Ἰα καὶ κρῖνα ὀλόλευκα καὶ ῥόδα
μετρώδια, πανσέδες καὶ γαρύφαλλα καὶ ὄρατα
ζουμπούλια, γὰρ σέγα φίλε ποθητὴ τὰ ἔχω
μαζομένα καὶ σὴ χρῶσθαι σου ἐορτῇ τὰ ἔχω
σκορπισμένα, χρόνια πολλά σ' εὐχομαι εὐδαί-
μονα νὰ ζήσης, πικρὸς καὶ ἀνασταναγμῶς πο-
τεῖ σου μὴ γνωρίζεις...

Μιχαὴλ Ραδοβίτς

Ἀλ! Ἀνταλλάττει καὶ ἀνταλλάκτριά ἀν-
ταλλάσσω σ. ρ. παρκομῶς. Δ)σις «Ὀνερωδὴ
Ἑρωτα» ρ. γ. Ἡράκλειον Κρήτης.

Στὴν εὐγενέστατην φίλην Βάσσο Στίκα Πά-
τρως. Στέφανον σχηματίζωμεν ἀπ' ἀπὸν πα-
ραδείσου νὰ σοῦ εὐχθῶμεν Βάσσο μου στήν
ποτήν γιορτὴ σου ἄπειρα φίλῃ.

Γαστούνη Μαρία, Βάσσο, Ἐλένη

Οἰκογένεια Νικολάου Γαβριλιάδη.—Εὐχόμε-
θα 1916 εὐδαιμονιστάτον.

Γαστούνη Μαρία, Βάσσο, Λέλα

«Ἀγνοστον» Πειραιᾶ. — Διευθυντοῖς μου :

Πίπην Ἀντωνίου, ρ. γ. Δράμαν.

«Jeanne d' Arc» Σῶρον, Εὐτέρπη Γεωργα-
κοπούλου Ἀγίου. — Ἐγκάρδια συγχαρητήρια
ἐπὶ τῷ νέῳ εἶτι.

«Σὲ κάποιαν ἀναγνώστρια», Ἰωάννινα.—Τ.

Κ. Βον Σ. Π. Βον Λον, Χαλκίδα.

Δήλωσις.—Καρτοσυλλέται κρυφθῇτε! Ἰ-
δοῦνται Συμπορία εἰς Ἀγο Κιταρισία «Ἰν-
δοὶ Φανκί» ἀνταλλάσσοι σ. ρ. με ἀπασά-
παντος. Ζητοῦνται ἀνιχνεῖται. Θὰ στέλλονται
ἐφημερίδες δωρεάν. Ζητήσατε καταστατικόν.

Στὴν εορτῇ τῆς ἀγαπημένης μου πρώην
συμμηθηρίας Εὐγενείας Παπαμυλῆ εὐχομαι
ἐτη πολλά.

Ἰωάννα Χωροφούλου

Ἀνταλλάσσω γραμματόσημα παγκοσμίου.

Σύνδεσμος «Ἐρμῆς» Σιδηροκάστρον.

Ζητῶ καταστατικὰ Συλλόγων καὶ ἀνταλ-
λάσσω κάρτας. Δωροθέα Γκάρισσον, Σιδηρό-
κάστρον.

Σεμνὴ Βιολέττα.—Σὰς εὐχαριστῶ δεόντως.

Μεθ' ὑπολήψεως. Λευκὸς Ἄγγελος

Στὴ γιορτῇ τῆς Κούλας μου.—Τοιαντάφυλλα
καὶ ῥόδα μελὲ ζουμπούλια καὶ λευκὰ στή
στή γιορτῇ σου, σοῦ τὰ στέλλω γὰ σοῦ ποῦν
χρόνια πολλά.

Μαργαμμένη Βιολέττα.

Εἰς τοὺς ἀδελφικούς μου φίλους, Μήτσον
Σαπουνάκη, Δημήτριον Κόκκινον, Κωνσταν-
τίνον Τσουμάκη, Γεώργιον Βαμβάκη, Θεό-
δωρον Κουρτοῦλον, Παναγιώτην Σωτήριον, Κ.
Δερνίκον, Ἰωάν. Ρούσσον εὐχομαι αἰσίον καὶ
εὐτυχῆς τὸ νέον ἔτος. Θεόδ. Ν. Γιαννοῦς

«Πεντάμορφη Ἡπειρωτοπούλα». — Ταχυ-
δρομικὸς ἐγγραμμεν. Ἀνδρεῖοι Σπαρτιάται

«Στρατηγὸν Σερδί». — Ταχυδρ. ἐγγραμμεν
Ἀνδρ. Σπαρτιάται

«Πειρατὸς Σαββάνης». — Συμμάχαι σας δε-
χόμεθα μέσφ «Ἑλλάδος». Ἀνδρ. Σπαρτιάται

Γνωστὸν. Μυτιλήνην.—Μπαρβό. Τὰ συγχα-
ρητήριά μας διότι ἀνεκάλυψες τὴν «Δουκίσ-
σην Σπάρτης. Χά! χά! χά! γὰ ἰδέτε ἐσπότη;
Εἰσαι εὐφυὲς μεγαλόνομος!! Γίνεσαι ἀσχηρὸς
μας κ. ἀλθοφόρε; Ἀνδρ. Σπαρτιάται

«Ἀλ!... Ἀναχωρῶν ἐκ Κοζάνης παῦο ἀλ-
ληλογραφίαν. Ἀναμεινέστε νέαν διευθύνσιν.
«Rasul»

«Ἀιματομένην Καρδίαν». Εὐξείνουπολιν σ.
ρ. ἔλαβον, merci, adieu. — Πάλλουσα Καρδία

Τοῖς φίλοις καὶ συνεργάταις Μελέτιον Ρί-
γαν, Ἠλία Ἀγγελάκη, Ἰωάννην Βραχωρί-
την καὶ Νικόλαον Νικολάεφ, εὐχομαι τὸ νέον
ἔτος αἰσίον καὶ εὐτυχῆς.

Πειραιεύς. Ὁδων Δαρασταγῶς

«Ἀνθοστόλιον Νάπτε» καὶ «Κῦμα τοῦ
Δουναβίου» δέχεσθε ἀνταλλάγῃ σ. ρ. Ἀπαν-
τήσατε μέσον «Ἑλλάδος». Δ)σις Γ. Φ. Γερμαν.
Προξένον. Ναυαγιστοκίον s/s Berthilde
Πάτρως.

«Εὐδαισθητον καρδίαν». — Μὴν ὑπερφηανέ-
σαι διὰ με ἀνεκάλυψες, ἀλλὰ ἐγὼ σὰς ἀνεκάλ-
υψα καὶ εἰς περιττὸν νὰ σὰς ἀνεκλινώσω τὸ
ἄσπιν σὰς.

Νάτ Πίνκerton Μολάους

Μαξ. Δίγτερ ὀνομάζεσαι. Γ. Βασ...

«Πάλλουσα Καρδία»

«Ἀγνὴν Παρθένον» ἐνταῦθα. — Ψυχὴ τῆς
ψυχῆς μου! ἔλαβον ἐπιστολήν σου... Ἐλ-
πίθην πολὺ δι' ἐκεῖνον ποῦ σου συνέβη! Δι-
καλολογίω σου ὅμως ἀσχηρῶς! Ἀγάπη ἐλ-
κρινῆς τίποτε δὲν φοβᾶται! Διὰ ταῦτα ζητῶ
τάχιστα διευθύνσιν, φωτογραφίαν, συνέντευξιν
κ.λ.π. Ἐπιμένο ἐπειδὴ σ' ἀγαπᾶ πολὺν
ἄλλως δὲ δικόφω πᾶσαν μεθ' ὑμῶν σχέσιν!

Ὁ πιστὸς σὺ Δ. Π.

Πατρινοὶ ἔ!! τί περιδικλόγεσθε μετὰ τὸν

«Λευκὸν Ἄγγελον». Μήπως ἐπιθυμεῖτε τὸ

χάλια τοῦ «Φετιχ Μουλέν»;

«Τρελλὸ Ναντάκι» Βόλος

Ἀντ. σ. ρ. με ἀπαξάπαντας, πανταχόθεν καὶ

δι' ἐκ Κυταρισίας. Κική Ζαχαριάδου

(Κάτω Κυταρισία)

Εἰς τὴν εορταζοῦσαν ἀγαπητὴν μου ἀδελ-
φὴν Βασιλικὴν Βαροπούλου Ἰωάννινα.—Σοῦ
στέλλω ἀδελφεύλα μου ἐπὶ τῇ εορτῇ σου, εὐ-
χὴ βγαλμένη ἀπ' τὴ καρδιά, νὰ ζήσης χρόνια
πέρα πολλά καὶ δὲ ποθεῖ ἡ ψυχὴ σου.

Σὲ φίλῳ ὁ ἀδελφός σου Γεώργιος

Ἀγαπημένη μου Ἄννα. — Ἐπιστολήν σας

ἔλαβον, εὐχαριστῶ ταχυδρομικῶς καθέκαστα.

Χίλια φίλῳ «Ὀυράνιον Τόξον» Βόλος.

Σὲ κείνην ποῦ με νοιώθει.—Δὲν δύναμαι νὰ

ἐννοήσω ποῦ στηριζομένη δεσποινίς με καθη-
γορήσατε δι... ἂν καὶ ἠδύναμαι καλλίστα νὰ

ζητήσω ἐξηγήσεις, δὲν τὸ καὶν ὅμως διότι

αἰσθάνομαι καὶ νὰ σὰς ἐμυλίσω μόνον τί

ὄφειλον ἄλλοτε ὁ ἀνόητος περὶ ὑμῶν!

Θεσσαλονίκην Κωνσταντίνος Κεραλάς

Πρὸς τοὺς ξένους οἵτινες περιηγήθησαν τὴν

Θῆραν εἰς τὰς ἐκβολὰς, μερικὸς ἀντιρροσώ-
πους καὶ λοιποὺς ἄλλους. Συγχαρητήρια διὰ
τὴν εὐγενεῖάν τους πρὸς τὰς δεσποινίδας.

«Ἀγνωστος Θῆρα».

Ἀλ! Ὁδ' ἐπὶ στιγμὴν μὴν λησμονήτε

τοὺς τοιμητοὺς ἀνταλλάττει!! Ἐτη πολλά.

«Στρατάρχην Μόλτικ» ποῖα ἡ διευθύνσις σας;

«Τίγρεις Πιζάρου» Λαμία

Συνέχεια Καταχωρίσ. στήν 11ην σελ.

ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑΤΙΚΗ ΣΥΝΑΥΛΙΑ

τὴν διαθεῖται. Ἡ ὄραία καλλιτέχνης εἶχε
τόσες φορὲς διαβάσει τὴν ἐπιστολήν αὐτήν, ὡ-
στε τὴν ἐγγράφει πλέον ἐκ στήθους καὶ τὴν
ἐπανελέμβανεν ἐνδομύως, ὥς ὅσον ἡ θαλα-
σσοπόρος κατεγινετο εἰς τὴν ἐπιδιόρθωσιν τῆς
κοιμῆς τῆς, διὰ τὰ παρυσιασθῆ μετ' ὀλίγον
πάλιν ἐπὶ τῆς σκηρῇ διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ
δεύτερου μέρους τοῦ προγράμματος τῆς Συ-
ναυλίας.

Ἐνα ἐλαφρὸν κτύπημα εἰς τὴν θύραν τὴν ἑ-
κάμε νὰ συνέβη ἐκ τῆς ὀνειροπολήσεώς της :

«Ἐμπερὸς», εἶπε.

Ὁ διευθυντὴς τῆς σκηρῆς τοῦ θεάτρου εἰ-
σῆλθε διὰ τῆς ἐγχεύσεως μίαν ἐπιστολήν
τὴν ὅποιαν τῆς ἐπέλεον ἀπὸ τὴν οἰκίαν της.

Ὁ γραφικὸς χαρακτὴρ ἐπὶ τοῦ φακέλλου
τῆς ἦτο ἄγνωστος. Ὅταν ὅμως εἶδεν ὅτι προ-
ήρχετο ἐκ τῆς Ἑλβετίας τὴν ἠνοῖσεν ἀμέσως.
«Εἰς δευτέρως μικρότερος φακέλλος ὑπῆρχεν
ἐκεῖ μέσα μετὰ τὸν χαρακτῆρα αὐτοῦ τοῦ ἀγα-
πημένου της φίλου. Πρὶν ἢ Λυδία ἀνοίξῃ τὸν
φακέλλον αὐτὸν ἀνέγνωσε ἕνα φύλλον γράμ-
μας τοῦ ὁποῦ τῆς ἔγραψεν ὁ διευθυντὴς τοῦ
θεάτρου καὶ τοῦ Ναβῶς :

«Δεσποινίς. Συγγνώμην ἂν τυγχάτω ἄγγελος
μῆς ἀνεπίστατον καὶ ὀδυνηρὸς δι' ὑμᾶς εἰδή-
σεως...»

Ἐνα δελθέρην προαίσθημα συνεκλόνησε τὴν
ψυχὴν τῆς Λυδίας μετὰ ἕνα ὀδυνηρὸν βλέμμα,
ἔφερε τὰς παλμὰς ἐπὶ τοῦ προσώπου της.

«Ἡ ἐσώκλειτος ἐπιστολή μου παρεδόθη
ὑπὸ τοῦ μηνητῆρος σας, μετὰ τὴν ἐντολήν νὰ
σὰς τὴν ἀποστείλῃ ἐπὶ συνάσει. Ὁ ἀποστα-
λὸν, δεσποινίς, εἰς τὸ ὄνομά σας εἰς τὰ χεῖρά
του. Δεχθὲν παρακαλῶ εὐκρινῆ συλλυπητή-
ρια διὰ τὸν θάνατον ἐνὸς θύματος τοῦ πολέ-
μου σας ἐνδὸς τόσον γενναίου, ὅπου ἔμαθον
ὑπερασπιστοῦ τῆς ὀραίας σας Πατρίδος.»

Ἡ δυστυχισμένη ἔμεινε κεραυνόπληκτος,
αἱ σκέψεις συγκερνοῦντο εἰς τὸ κεφάλι της.
Μηχανικὸς σχεδὸν, ἠνοῖσε τὸν δεύτερον φα-
κέλλον.

Ἀγαπημένη μου Λυδία, τῆς ἔγραψεν ὁ ἑ-
ραστής της. Ὅταν δεχθῇς τὸ γράμμα μου
αὐτὸ, δὲν θὰ εἴς πᾶν. Δὲν ἤθελεν ὁ Θεὸς
νὰ με ἀφῆς νὰ χαρῶ τὴν ζῶν μαζὺ σου
δὲν θέλω Λυδία, νὰ με κλάσῃς! Εἴμαι ὑπε-
ρήφανος διὰ ἀπειθῶν χάριν τῆς Πατρίδος μου,
καὶ αὐτὸ πρέπει νὰ σὲ παρηγορήσῃ καὶ σέγα!

Ὁ θάνατος τὸν ποῦ μὰς χρεῖται, θὰ μὰς
ἐνώσῃ πάλιν μὴ μετὰ. Θυμήσου πάντα, πὸς
σὲ ἀγαποῦσα εὐκρινῶς φανὸς ἀξία ἑμοῦ,
ὅπως καὶ ἐγὼ ἀφῆκα ἀξίως σοῦ!...

Ἐπὶ τινὰς στιγμὰς ἡ Λυδία ἔμεινε σκεπτικὴ.

Ἐπὶ τινὰς στιγμὰς ἡ Λυδία ἔμεινε σκεπτικὴ.

Ἐπὶ τινὰς στιγμὰς ἡ Λυδία ἔμεινε σκεπτικὴ.

Ἐπὶ τινὰς στιγμὰς ἡ Λυδία ἔμεινε σκεπτικὴ.

Ἐπὶ τινὰς στιγμὰς ἡ Λυδία ἔμεινε σκεπτικὴ.

Ἐπὶ τινὰς στιγμὰς ἡ Λυδία ἔμεινε σκεπτικὴ.

Ἐπὶ τινὰς στιγμὰς ἡ Λυδία ἔμεινε σκεπτικὴ.

Ἐπὶ τινὰς στιγμὰς ἡ Λυδία ἔμεινε σκεπτικὴ.

Ἐπὶ τινὰς στιγμὰς ἡ Λυδία ἔμεινε σκεπτικὴ.

Ἐπὶ τινὰς στιγμὰ

ΔΩΡΑ ΔΙΑ ΤΟ ΝΕΟΝ ΕΤΟΣ

Τί δῶρα προσφέρει ἡ Ἀμερικὴ εἰς τὴν Εὐρώπην